

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Bohuslava Hnízдила v právní věci žalobkyně: **Společnost ochránců životního prostředí**, se sídlem Nerudova 34, Litoměřice, zastoupené Mgr. et Mgr. Simonou Pavlicovou, advokátkou, se sídlem Foersterova 712, Frýdek - Místek, proti žalované: **Správa chráněné krajinné oblasti České středohoří**, se sídlem Michalská 260/14, Litoměřice, proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 2. 2007, č. j. 00502/CS/2007, za účasti osob zúčastněných na řízení: 1) Ústecký kraj, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, 2) Město Litoměřice, se sídlem Mírové náměstí 15/7, Litoměřice, 3) Povodí Labe, státní podnik, se sídlem Víta Nejedlého 951, Hradec Králové, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 1. 2008, č. j. 15 Ca 52/2007 - 70, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku,

takto:

Kasační stížnosti se odkladný účinek **nepřiznává**.

Odůvodnění:

Rozhodnutím Městského úřadu Litoměřice ze dne 15. 12. 2006, č. j. 2650/06 - ŽP, a rozhodnutím žalované jako odvolacího orgánu ze dne 5. 2. 2007, č. j. 00502/CS/2007, bylo Ústeckému kraji podle § 76 odst. 1 písm. a) a § 8 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, povoleno kácení vyjmenovaných stromů a keřů rostoucích mimo les v katastrálním území Litoměřice na pozemcích v úseku pravého břehu toku Labe po okružní křižovatku Žernosecká.

Proti rozhodnutí žalované podala žalobkyně žalobu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, který ji rozsudkem blíže označeným v záhlaví tohoto usnesení zamítl a žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení.

Včas podanou kasační stížností se stěžovatelka domáhá zrušení rozsudku a současně žádá o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti v souladu s § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Kasační stížnost žalobkyně zdůvodnila především tím, že žalovaná vycházela z nesprávného skutkového stavu a nesprávného

dokazování, čímž učinila i nesprávné právní závěry. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti žalobkyně odůvodňuje veřejným zájmem na ochraně přírody stanoveném Listinou základních práv a svobod, podle níž má každý právo na příznivé životní prostředí. Rovněž poukazuje na veřejný zájem na ochraně ohrožených druhů rostlin a živočichů. Žalovaná svými rozhodnutími porušila zákon o ochraně přírody a krajiny, neboť vybočila ze zákonných mezí správního uvážení a nezjistila spolehlivě skutečný stav věci. Žalobkyně zároveň vyslovila podiv nad tím, že krajský soud nejprve žalobě přiznal odkladný účinek, ale následně ji bez náležitého odůvodnění zamítl. Tento odkladný účinek nebyl žalovanou respektován a dřeviny byly vykáceny, a to navíc v době vegetace. Došlo tedy jednak k porušení soudního usnesení o přiznání odkladného účinku, stejně jako civilních a trestních právních norem.

Žalovaná ve svém vyjádření ke kasační stížnosti ve vztahu k odkladnému účinku nedoporučila jeho přiznání, protože dřeviny, které jsou předmětem napadeného rozhodnutí, již byly vykáceny. Odpadl tedy faktický důvod pro přiznání odkladného účinku.

Ústecký kraj jako osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření ke kasační stížnosti mj. uvedl, že odstranění dřevin, kterých se týká napadené rozhodnutí, bylo provedeno v měsíci březnu 2007.

Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom přiměřeně užije § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přizná odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Procesní podmínky vztahující se k přiznání odkladného účinku jsou naplněny, neboť žalobkyně o přiznání odkladného účinku požádala, žalovaná se k tomuto návrhu měla možnost vyjádřit a této možnosti využila, stejně jako jedna z osob na řízení zúčastněných.

Žalobkyně odůvodnila žádost o přiznání odkladného účinku především odkazem na veřejný zájem na ochraně přírody a krajiny, zejména ochraně ohrožených druhů rostlin a živočichů. Sama však konstatovala, že dřeviny, o něž v rozhodnutí jde, již byly v březnu 2007 vykáceny. Totéž ostatně vyplývá i z vyjádření žalované a osoby zúčastněné. Smysl a účel institutu odkladného účinku je však naplněn jen v případě, že napadené rozhodnutí nebylo realizováno. V nyní posuzovaném případě je zcela zřejmé, že účinky rozhodnutí nenávratně nastaly; Nejvyšší správní soud z těchto důvodů nemůže jinak než návrh zamítnout.

Nejvyšší správní soud proto návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. května 2008

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně

senátu